

falde paa de Raavarer, Landbruget skulde indføre, nemlig Majs og Foderkager; Landbruget vilde derved komme til at betale 10—20 Kr. mere pr. 100 kg, end det fik for Brødkornet. Landboforeningernes Medlemmer i Udvalget sagde som saa: Hvis man ikke vil eller kan indføre det fornødne Brødkorn til Befolkningens Forsyning, vil Jordbrugerne være villige til at aflevere det Brødkorn, de har avlet, til Staten i Stedet for at fodre det op, som man gjorde før Krigen og vil gøre igen, mod at faa det ombyttet med Majs, Kilogram for Kilogram, og eventuelt Kager under Hensyn til Foderværdien. Jeg siger: fodre det op som før Krigen, det var det, der skete. Før Krigen indførte vi over 4 Mill. Tdr. Brødkorn, det vil sige, vi indførte alt det Brødkorn, vi brugte her i Landet, derved blev vort eget Korn frit til Opfodring. Udover det indførte vi henved 5 Mill. Tdr. Majs og 6 Mill. hkg Kager.

Dette Forslag, som blev fremsat af Landboforeningernes Repræsentanter i det staaende Landbrugsudvalg, er enstemmigt tiltraadt af de samvirkende danske Landboforeningers Bestyrelse, og jeg bemærker, at i de samvirkende danske Landboforeningers Bestyrelse sidder Medlemmer af alle politiske Partier, saa det er ikke nogen politisk Vedtagelse, Socialdemokraterne undtagne. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse den Resolution, der herom blev vedtaget den 17. Juni 1918. Den lyder saaledes: „De samvirkende danske Landboforeningers Bestyrelse har paa sit i Gaar afholdte Møde med alle Stemmer vedtaget at slutte sig til det af Landboforeningernes Formandskab i Det staaende Landbrugsudvalg fremsatte Kornlovsforslag, gaaende ud paa Aflevering af Brødkorn mod Ombytning af Majs, Kilogram for Kilogram, eventuelt Oliekager under Hensyntagen til Prisforskellen mellem Majs og Oliekager, og derudover fri Handel med Korn og Foderstoffer. Der var endvidere i Bestyrelsen Enighed om paa det stærkeste at advare mod for det kommende Høstaar at søge gennemført en Tvangsudskrivning af Korn efter Ligning paa Jordværdien, saaledes som fra anden Side foreslaaet.“ Medens vi fastholdt det Forslag, fandt Husmandsforeningernes Medlemmer, især de, der repræsenterede Jylland, Stillingen uholdbar, og de lavede saa et nyt Forslag, der findes som Bilag til det foreliggende Lovforslag, og det gaar ud paa en Ligning af $4\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Korn at levere til en Pris af 28 Kr. mod Ombytning med

Majs af det paalignede Korn, ogsaa af det øvrige, hvis Staten kunde faa Majs, dog kun til eget Brug. Man var nemlig blevet klar over, at Ombytning med Majs vilde man ikke kunne undgaa, og derfor forandrede man sin Stilling, men man fik saa den gode Idé — man siger, at det var Direktør Heilbuth, der var Fader til den — at indlede Forhandling med Rederne om, at de skulde sejle Majs hjem til en lav Fragt, 12 Kr., maaske lavere, og saa kunde Landmændene, der skulde bruge Kager og andre Foderstoffer, give den høje Fragt, over en Snes Kroner pr. kg. Det er ikke saadan at forstaa, at jeg har noget imod, at Staten kan skaffe Majs eller Byttemidler hjem til en lav Pris, det har jeg selvfølgelig intet imod, men Sagen var altsaa lagt saadan til Rette, da Ministeren skulde udarbejde sit Lovforslag.

Naar man saa spørger, om den højtærede Minister i Aar tog Hensyn til den Organisation, der repræsenterer den Del af Landbruget, der skal levere Kornet, maa jeg sige, at jeg synes ikke, han har gjort det, lige saa lidt som han gjorde det i Fjor. Landboforeningerne tilbyder at levere Brødkornet med det særdeles rimelige Krav at faa andet Korn, Majs eller Kager, for det. Det er ganske det samme Standpunkt, vi indtog ved Krigens Begyndelse i 1915, da vi stillede Krav om at faa det afleverede Brødkorn ombyttet med Majs, thi da var der Majs i Landet, og nu er der Majs i Landet, og nu kan der tilføres Majs til Landet. Det forekommer mig, at det er et uangribeligt Krav fra Landbrugets Side, nu, da Tilførslerne atter er fri. Det danske Landbrug mangler ikke Arbejdsmod, det vil og kan arbejde, og nu kræver vi Frihed for Produktionen. Vi kræver ikke Beskyttelse, vi kræver ikke en saadan Stilling som for Eksempel Landbruget i Sverige, hvor der er sikret Landbruget en Minimumspris for Brødkornet af, jeg er ikke sikker paa, om det er 39 eller 43 Kr. pr. Tønde. (Et Medlem: 43 Kr.). 43 siges der, og de er gaaet samme Vej, som Regeringen her gør med Hensyn til Sukker, at Regeringen har faaet Monopol paa Indførsel for at hindre, at Prisen paa Brødkorn skulde gaa langt ned under den Pris, de har sikret Landmændene, og endvidere har de lagt en Told paa, der stiger og falder, efter som Udlandets Priser stiger og falder. Det kræver det danske Landbrug ikke. Der har været Tale om argentinsk Kød. Vi sætter os aldeles ikke imod, at der tilføres Fødemidler til Befolkningens Forsyning, selv om det er til lavere Priser,